

nedsatte Jernbanekommission har ment, at dette Stykke Bane vilde være i Stand til at bære Driften.

Jeg kan til Slut ikke undlade at sige, at det var mig en Skuffelse, at Kommissionen angaaende de sønderjydske Jernbaneforhold ikke har ment at kunne foreslaa en Ændring af de bestaaende Baneforhold indenfor det Omraade, der ligger imellem Sønderborg—Tinglev, Tinglev—Paddeborg-Banen og Flensborg Fjord, saaledes at Befolkningen, der bor langs med Fjorden, fik bedre Jernbaneforhold, end den har nu, t. Eks. gennem en Flytning af den nu bestaaende Bane fra Tyrstøl til Paddeborg, der dog nærmest er beregnet paa den tidligere gennemgaaende Trafik til Flensborg i den tyske Tid. Der burde gaa en Bane fra Graasten over Rinkenæs til Paddeborg, langt nærmere den tættere bebyggede Fjordegn. Isforholdene paa Fjorden i denne Vinter har vist det ønskelige i, at en saadan Bane havde været for Haanden, ligesom mange andre Grunde gør en saadan Bane ønskelig, bl. a. Hensynet til den Turiststrøm, der gerne skulde finde Vej til disse Egne. Men ogsaa herpaa maa Fremtiden efter min Mening have sin Opmærksomhed henvendt. Jeg har med Interesse læst Referatet af Folketingets Forhandlinger og af disse set, at den højtærede Minister har udtalt i det andet høje Ting, at man fra Statsbanernes Side vil have Opmærksomheden henvendt paa en forbedret Trafik paa Banestrækningen fra Sønderborg til Tønder, da denne Strækning i nogen Grad har været Stifbarn i Overgangsaaene.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting, idet jeg dog maa forbeholde mig at foreslaa det henvist til et Udvalg ved Forhandlingens Slutning.

Jørgen Møller: Da man i Aaret 1919 begyndte at røre paa sig for med den forestaaende Grænseændring for Øje at faa Jernbaneforholdene forbedret i Sønderjylland, fremkom der ikke mindre end ca. 40 Forslag og Projekter. Det er derfor forstaaeligt og til at undskylde, naar Medlemmerne af den nedsatte Jernbanekommission er blevet noget desorienteret og nu bagefter maa til at indtage en anden Holdning end den først indtagne for at være i Overensstemmelse med den Stemning og de Ønsker, som Befolkningen dernede beherskes af. Selv om det Tilbud, som Regeringen og Rigsdagen agter at give Sønderjylland

gennem dette Lovforslag, kan siges at være stort, er Tilbudet dog blevet modtaget med blandede Følelser. At der ikke hersker lutter Tilfredshed, derom vidner jo de mange Protester og Udtalelser fra de talrige Deputationer, som har haft Foretræde hos Folketingets Jernbaneudvalg. Udvalget har imidlertid ment, at det burde tage sit Standpunkt paa Grundlag af den Betænkning, som er afgivet af den sønderjydske Jernbanekommission.

Jeg vender mig først til den første i Lovforslaget nævnte Banelinie. Om dette Tilbud maa jeg, om jeg vil følge den Stemning og de Udtalelser, som er fremsat nede i den interesserede Egn, sige saaledes: Hvad der i Aartier har været Befolkningens Haab og Ønske, nemlig en Østkystlængdebane, ført fra Kolding ned over Christiansfeld, Haderslev til Aabenraa, bygget og drevet som Statsbane, er dermed tilintetgjort. Den Linie, som her er nævnt i Lovforslaget, foreslaas kun bygget med et Tilskud af 60 pCt. fra den danske Stats Side. Hvorledes ser Befolkningen paa dette Tilbud? Der har i sin Tid været omdelt en Protest fra Haderslev Byraad, Haderslev Handelsforening, Haderslev Haandværkerforening og Haderslev Turistforening, en Protest, som har været støttet af Christiansfeld Byraad, Christiansfeld Handelsforening, Christiansfeld Haandværkerforening og Tyrstrup Sogneraad. Jeg antager, at det er de ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, saa jeg behøver ikke at oplæse, hvad denne Skrivelse indeholder, men jeg vil dog pege paa det sidste Afsnit deri, hvor det siges, at kan Regeringen ikke tiltræde det foranævnte — det vil altsaa sige deres Ønske om at faa denne Bane bygget som Statsbane —, kan Regeringen og Rigsdagen ikke dele denne Anskuelse, andrager man om, at det fremsatte Forslag *ikke* gennemføres, idet man haaber, at Lovgivningsmagten ved Forhandling om Lille Bælts Broen maa vinde Forstaaelse af, at den østjydske Længdebane gennemført som Statsbane er den eneste tilfredsstillende Løsning for Land og By. Hvad Underskrifterne angaar, vil jeg ikke undlade at tilføje, at de Repræsentanter for Landsognene, som har haft Foretræde her for Folketingsudvalget, ligesom rejste Kravet om en Statsbane. Naar et enkelt Sogn subsidiært — jeg siger, det er et enkelt Sogn, da det blev nævnt af den ærede sidste Taler (Jensen Christensen), at der var et stort Flertal i Befolkningen, der ønskede denne Bane anlagt som Privatbane — er gaaet ind paa at modtage Tilbudet om Tilskud til en Privatbane, er det under